

— Побѣснело е и е одушило дѣтето! — помислилъ си той веднага. Затова ходеше то днесъ съ наведена глава.

Грабналъ сърдито ножа отъ масата и го забилъ право въ Бѣлчовото сърдце.

Бѣлчо веднага умрѣлъ! А дѣтето отъ шумтъ се събудило и заплакало.

— Живо! — извикалъ бащата и се хвърлилъ къмъ люлката.

Тукъ той разгледалъ и видѣлъ, че на земята се търкаля змия, и подѣтъ е съ кръвъ зацапанъ. Разбралъ той каква е работата, отишелъ при Бѣлча, но било вече късно.

Дошла жената, узнала всичко и заплакала съ гласъ надъ вѣрното куче.

